

הסעונים אשר

פְּרֶשֶׁת בֵּא

תשע"ג	בני ברק	ירושלים	חיפה	באר שבע
הדלקת נרות 4:39	4:25	4:29	4:43	4:43
מוצאי שבת 5:42	5:40	5:40	5:44	5:44
רבינו תם 6:15	6:19	6:15	6:20	6:20

נא לשמור על קדושת הגליון

בְּזִכּוֹת נְשִׁים צְדָקָנִיּוֹת נִגְאָלוּ וְנִגְאָלוּ

"כְּלֵי כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב" (א-ב) דַּרְשׁ הַרְבַּ גְּלִינְסְקִי: בְּזִכּוֹת נְשִׁים צְדָקָנִיּוֹת נִגְאָלוּ מִמִּצְוֹת (שְׁמוֹת רַבָּה א-טו). מֵה פֶּשֶׁר הַדְּבָר. יוֹדֵעַ אֲנִי מֵה שְׂרָגִילִים לומר, שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הָיָה מַעֲתֵד לְהִיּוֹת מְשַׁעֲבֵד אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וְזַעַק מִתְקַף הַשְּׁעָבוֹד וְנִכְמְרוּ רַחֲמֵי שָׁמַיִם. אֲבָל אֵיךְ אֶפְשָׁר לִגְאֹלָם פְּעֶבֶר מֵאֲתִים וְעֶשֶׂר שָׁנִים בְּלִבָּד, כְּחֻלְף חֲצִי מֵהַזְּמַן? אֲמָרוּ הַנְּשִׁים הַצְּדָקָנִיּוֹת: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּגְאָל אוֹתָם פְּעֵת, וְאָנוּ מִתְחַיְבֹוֹת לְהַשְׁלִים לָהֶם אֶת שְׁעָבוֹדָם...

אֲבָל הָיָה קִשְׁיָה לִי עַל בְּאוֹר זֶה, שְׂאִינִי קְשׁוֹר בְּדִקְוֵא לְנְשִׁים צְדָקָנִיּוֹת, שֶׁהֵרִי יוֹדֵעַ כִּי גַם סִתֵּם נְשִׁים נוֹטְלוֹת חֶלֶק בְּשְׁעָבוֹד בְּעֲלִיהֶן...

עַד שֶׁשִּׁמְעֵתִי אֶת הַסְּפוֹר בְּרַבִּי יִשְׁעִיָה'לֶה מוֹשֶׁקֶט מִפְּרָאגֵא זַ"ל, בְּעַל "רָאשֵׁי בְּשִׁמִּים". הוּא הַתְּבַרְךְ בְּאִשָּׁה פְּכַתוֹב "שֶׁקֶר הַחוֹן וְהַבֵּל הַיְפִי, אִשָּׁה יְרֵאת ה' הִיא תִתְהַלֵּל". בְּבִקְרָ שֶׁב מִבֵּית הַכְּנֶסֶת, וְאִשְׁתּוֹ בְּאִמְצַע תְּפִלַּת שַׁחֲרִית. בְּצִהְרִים שֶׁב עֵינָי מֵהַשְּׁעוֹר שֶׁמְסַר

מִתְפַּלֵּל וְהִיא מְכִינָה אַרוּחַת בְּקָר; הוּא מוֹסֵר שְׁעוֹר לְבָנֵי הַיְשִׁיבָה, וְהִיא מְכִינָה אַרוּחַת צִהְרִים; הוּא יוֹשֵׁב בְּבֵית הַדִּין וְדוֹן דִּינֵי תוֹרָה וְהִיא מְסַדֶּרֶת אֶת הַבֵּית וּמְכִינָה אַרוּחַת עֶרֶב; אֲבָל אִם לֹא זָכָה, הִרְיָה כְּנֶגְדּוֹ, דְּהִינּוּ מוֹלוּ וּכְמוֹתוֹ. הוּא מִתְפַּלֵּל וְהִיא מִתְפַּלֵּלָת. הוּא מוֹסֵר שְׁעוֹר, וְהִיא אוֹמֶרֶת תְּהִלִּים וּמַעֲמָדוֹת. הוּא דוֹן דִּינֵי תוֹרָה וְהִיא אוֹמֶרֶת פֶּרֶק שִׁירָה.

אֲבָל אֵינְנוּ מִתְאוֹנְנִים, שֶׁהֵרִי בְּזִכּוֹתֵינוּ יִצְאָנוּ מִמִּצְוֹת...

טוב. אֵיךְ נֹאמֵר, זֶה פְּרוּשׁ אֶחָד. וְהַבְּאוֹר הָאֲמִתִּי: הַנְּשִׁים הֵיוּ עֲדִיפוֹת עַל הַגְּבָרִים בְּמִצְוֹת בְּשִׁמִּית גְּדוּרֵי הַצְּנִיעוּת בְּלְבוּשׁ. שֶׁהֵרִי אֶחָד הַדְּבָרִים שֶׁבְּגִלְמָם נִגְאָלוּ, "שְׁלֹא שָׁנוּ לְבוּשִׁים". וּמִנֵּיין שְׁלֹא שָׁנוּ לְבוּשִׁים? שֶׁנִּצְטוּוּ לְשֹׂאֵל מֵהַמִּצְוֹת "כְּלֵי כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב וּשְׁמֹלֶת, וְשִׁמְתֵם עַל בְּנֵיכֶם וְעַל בְּנֹתֵיכֶם" (שְׁמוֹת ג-כב). עַל הַכֵּלִים לֹא נֹאמֵר מֵה לַעֲשׂוֹת עִמָּם, כִּי אֵין בְּדָבָר שְׂאֵלָה. לֹקְחִים כְּלִים כְּדִי לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם לְצָרְכָם. אֲבָל הַגְּבָדִים, עֵבוֹר מֵה? הֲלֵא בְּגָדֵי הַמִּצְוֹת קְצָרִים וְשׁוֹנִים, לֹא יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת שְׂיִהוּדִיָּה תִלְבָּשֵׁם.

הַצְּרָךְ אִפּוּא הַפְּתוּב לומר שְׁלֹא נִצְטוּוּ אֶלָּא לְהַתְאִימָם לִילְדֵים, שְׁעָבוֹרָם לֹא הֵיוּ הַבְּגָדִים קְצָרִים... וְאֶכֶן לְבִסוּף נֹאמֵר: "דְּבַר... בְּאֲזַנֵּי הָעָם וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ מֵאֵת רַעְהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רַעוּתָהּ כְּלֵי כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב", וְהַשְׁמָלוֹת שֶׁהֵיוּ חֲשׁוּבוֹת מֵהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב (רש"י) הֵיוּ רַק בְּעָבוֹר הַיְלָדִים הַקְּטַנִּים.

לְתַלְמִידֵיו, וְאִשְׁתּוֹ טָרַם סִימָה אֶת מַכְסַת פְּרָקֵי הַתְּהִלִּים הַיּוֹמִית ו"פֶּרֶק שִׁירָה" וְתַחֲנוּת, וּמִיַּד כְּשִׁסִּימָה נִפְנְתָה לְפַעֲלִיוֹת הַחֹסֵד. נִעְנָה וְאָמַר: "עֲתָה מוֹבְנִים לִי דְבָרֵי רִשׁ" הַקְּדוֹשׁ עַל הַפְּסוּק "לֹא טוֹב הִיּוֹת הָאָדָם לְבָדוּ, אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ" (בְּרֵאשִׁית ב-ח) הוּא - עֶזֶר, לֹא זָכָה - כְּנֶגְדּוֹ. וְהִינּוּ, שְׂאֵם זָכָה עוֹזְרָתוֹ. הוּא

פעם עליתי לבית מרון החזון איש זצ"ל, והרב אברהם יוסף וולף זצ"ל יצא ממדרו. היה זה בשנה הראשונה ליסוד הסמינר שלו. בני ברק היתה אז קטנה והכל הפירו את כלם כמשפחה גדולה. שאלתי: מה חדש?

ענה נרעש: נכנסתי אל החזון איש ושאלתי: הגמרא (קדושי ל) אומרת, שהקדוש ברוך הוא ברא יצר הרע וברא לו תורה תבלין. והמסלת ישרים כותב, (בפרק ג) שאם יוצר האדם וכחותיו הודיעו שזו העצה כנגד היצר, אין עצה אחרת זולתו. ומה תעשינה הנשים שאינן לומדות תורה? מה התבלין שלהן נגד היצר הרע? ונעני: הנשים ממורות את היצר הרע בשמירה על גדרי הצניעות. והנה, במצרים -

לגברים עדין לא היתה תורה, אך הנשים כבר אז שמרו על גדרי הצניעות. ולפיכך, בזכותן נאאלו! (והגדה)

הברכה תלויה בשמירת המצוות

"ויברכתם גם אתי" (ב-א) כמה התעלל פרעה בבני ישראל, כמה התעמר בהם, ולבסוף לקה מכה אחר מכה. עד שקם לילה לשלחם, רועד ופוחד מפני המות המאים, ובקשה בפיו: "ויברכתם גם אתי". וכתב רבנו הרמב"ן זצ"ל: "כאשר אמר להם, ויברכתם גם אתי, היה נותן ברצון את כל מקנהו לכפר עליו, אבל לא עלה על דעת משה לעשות זבח רשעים תועבה".

תופעה רווחת היא, לצערנו, אנשים רבים, אחים רחוקים, הנתונים בצרה - רפואית או משפחתית, כספית או רגשית, יעזרו ה' וישיעם מצרתם - פונים בצר להם לצדיקים ולמקבלים לבקש את ברכתם, ומוכנים לשלם כסף רב. השאלה היא מה סבורים הם. שהצדיק מחזיק בידיו את מפתחות השפע והישועה... אם כך סבורים הם, טעות בידם. הצדיק יכול להתפלל ולבקש מהקדוש ברוך הוא, להתחנן ולהעתיר. אבל כל זה, אם האדם עצמו ראוי שהברכה תחול עליו. והרי אפילו צדיק תמים ושלם יעקב אבינו עליו השלום שאל: "מי אלה (נכדיו, מנשה ואפרים) שאינם ראויים לברכה". אם האדם פורק על ואינו מקים מצוות הבורא ויתברך, איך יצא להתברך מפיו ומה יעיל הכסף שיתן. כלום חושב הוא לשחד את הבורא, לקנות את ברכתו... האם אין הוא דומה לפרעה, להבדיל, שלא עלה על דעתו של משה לקחת ממנו מקנה לכפרה כל זמן שאינו חוזר בו מרשעו.

ומעשה שארע לא מכבר: הגאון רבי דוד יוסף, רבה של הר נוף וראש בית המדרש "חווה דעת", בקר בארצות הברית. בא לפניו זוג חשוך ילדים ובגדם המחאה על סך חמשת אלפים דולר למוסדות התורה. הבטיח את הסכום, באם הגאון רבי דוד ישיג להם את ברפת מרון הראש"ל הרב עובדיה יוסף אביו, וכשהברכה תתן פרוחיה יוסיפו עוד כהנה וכהנה.

נכנס עמיהם הגאון רבי דוד בדברים, וספרו שהם משתייכים לקהלה קונסרבטיבית ורחוקים משמירת תורה ומצוות. נענה ואמר: "כסבורים אתם שנתן לקנות ברכה במעות? אם מאמינים אתם בכוחו של הגדול בתורה מכח קיום המצוות ועשיית רצון בוראו, כיצד יכולים אתם להתעלם מן המצוות! לא אוכל להמליץ לפני אבי להעתיר עבורכם, אלא אם תקבלו עליכם על מצוות ותתחילו בעקריות: כשרות, שבת וטהרת המשפחה".

על שמירת הכשרות הסכימו מיד. שבת

- לא ידעו כיצד לשמור. מיד קשרם הרב עם רב בשכונתם וקבע עמו שידירכם. נענו גם לכך. אבל על גדרי הטהרה, התעקשה האשה, שלכך אינה מסכימה. "אם כך", אמר הרב, "לא אוכל לעזר לכם במאומה. ה' לא יתן ברכתו לבית שאינו משתתף על אדני הטהרה". קמה האשה, גם בעלה, ועזבו את המקום.

כעבר שלשה חדשים התקשרו מארצות הברית ל"חווה דעת". הרב המקומי שהחל להדריך את המשפחה בנתיבות הכשרות והשבת, שכנעם גם בענין הטהרה. הם מוכנים לבוא לארץ ליום אחד כדי לזכות בברכה. מיד התקשר הגאון רבי דוד עם בית אביו מרון הראש"ל - והמועד נקבע. לאחר תאום מקדם, הגיעו בני הזוג לבית הרב הישר משדה התעופה, שם המתין להם גם בנו הגאון רבי דוד. מרון הראש"ל חזר ושאלם האם מקבלים הם עליהם את שלשת העקריות: שבת, כשרות וטהרה. משנענו בחיוב, נטל מהבעל תקיעת כף על כך, ובקש מהרבנית ע"ה שתיטול תקיעת כף מהאשה. או אז הניח מרון הראש"ל ידו על ראש הבעל וברכו בזרע של קימא במהרה לרב נחת ושמחה. ההתרגשות היתה רבה.

לפני שנפרדו שאל הבעל: "באנו במיוחד לקבל את הברכה, ואנו חוזרים עוד היום. אבל יש לנו עוד כמה שעות עד להמראה. יאמר נא הרב, האם כדאי לנצל שעות זאת כדי לבקר בבית איזה צדיק או מקבל נוסף כדי לקבל גם את ברכתו?". נענה מרון הראש"ל בתקף ואמר: "לא ולא, אין צורך בברכה נוספת. ולא זו בלבד, אלא אני אוסר עליכם לקבל עוד ברכה". תמהו, ומרון הראש"ל הסביר: "הלא תבינו, לא הצדיק פועל את הישועה אלא הקדוש ברוך הוא בלבד. ובקבלתכם את על מצוותיו - נושעתם, ואינכם צריכים עוד לאמצעי נוסף".

נפרדו לשלום ונסעו. כעבר חודש ימים סלפנו לגאון רבי דוד ויבשרו שהברכה פעלה, וכעבר שמונה חדשים התבשר על הברית, שנחוגה ברב צהלה ושמחה ואשר אין קץ. פי זו - ורק זו - היא הדרך להתברך בברכה: להתקרב אל הבורא. (מעין השבוע)

יהודי שאינו שומר מצוות

יהודי שאינו שומר מצוות ואפילו מחלל שבת פרהסיקה, וכל שכן אלה שאינם שומרי מצוות הנמצאים בינינו כיום, שדינם פתינוק שנשבה, אסור ללוות מהם או להלוות להם גרביים, ומצוה להלוותם בחנם. ואפילו שמע כבר על היהדות ונשאר עדין בקמורתו, גם כן אסור להלוותו בגרביים. (יובית הלכה למעשה - בריית פנחס)

עבור 50 ₪ לחודש בלבד להפצת 25 עלונים כל שבוע למשך שנה מקבלים 3 ספרים של עלוני מטעמים של 3 שנים + הקדשה על 500 עלונים + שליח עד הבית, למצטרפים השבוע הספרים "מתנה טובה" ו"הגדונית" לקטנטנים, מתנה! וכן חוברות עבודה, קלפים ומדבקות, ובנוסף ברכות המזון וברכות הדלקת נרות. 38-39-800-1

